

NE 4.3

El Bon Pastor

Context

Misericòrdia i Conversió

**Paràbola de Lluç: el pecador que creu que no necessita conversió.
A Lluç, els publicans i els pecadors escolten Jesús. Els escribes i
fariseus, que es creuen justos, el critiquen. El missatge de Jesús als
escribes i fariseus és: la conversió del pecador, és el desig i la joia de
Déu.**

“Se li acostaven tots els publicans i pecadors per sentir-lo. Però els Fariseus i els escribes murmuraven dient: Aquest rep els pecadors i menja amb ells. Llavors els va proposar aquesta paràbola: Qui de vosaltres, si té cent ovelles i en perd una, no deixa les noranta-nou al camp i va a la recerca de la que es va perdre fins a trobar-la? I, quan la troba, la posa joïós sobre les seves espatlles, i, en arribar a casa, convoca els amics i veïns i els diu: Alegreu-vos amb mi, perquè he trobat l'ovella que se'm va perdre. Us dic que, de la mateixa manera, hi haurà al Cel major alegria per un pecador que fa penitència que per noranta-nou justos que no la necessiten”. (Lc 15, 1-7)

Paràbola de Mateu: l'ovella esgarriada que obre el seu cor a la misericòrdia de Déu.

A Mateu, Jesús es dirigeix als seus deixebles amb aquest missatge: la misericòrdia de Déu, no pare de buscar l'esgarriat, perquè és voluntat del Pare, que tots se salvin.

“En aquell moment es van acostar a Jesús els deixebles. Què us sembla? Si un home té cent ovelles i se n’esgarria una, no deixarà a les muntanyes les noranta-nou, per anar a buscar l’esgarriada? I si arriba a trobar-la, us dic de debò que té més alegria per ella que per les noranta-nou no esgarriades. De la mateixa manera, no és voluntat del vostre Pare celestial que se'n perdi un sol d'aquests petits”. (Mt 18, 12-14)

PERSONATGES

El bon pastor.

Amb la paràbola del bon pastor, Jesús dona un doble missatge:
misericòrdia i conversió.

La misericòrdia de Déu busca l'esgarriat, mai se n'oblida ni l'abandona, ans el busca, contínuament truca la porta del seu cor. Déu sempre vessa la seva misericòrdia sobre el cor penedit. Obrir el cor a Déu és un camí de conversió.

L'expressió del text de Mateu "I si arriba a trobar-la", podria indicar "que l'esgarriat es deixi trobar, es converteixi i obri la porta del seu cor", perquè

**... és
voluntat
del vostre
Pare
que no es
perdi
ningú.**

Els publicans i els pecadors.

Jesús, convida a tots, publicans, pecadors, escribes, fariseus. El Pare envia el seu Fill, per salvar a tothom. Uns escolten, acullen el seu missatge, creuen en la misericòrdia de Déu i es converteixen.

Els escribes i els fariseus.

Altres, creguts de si mateixos, no es consideren necessitats de perdó i de misericòrdia.

De què s'han de convertir? Jesús, el bon pastor, diu a uns i altres:

“Soc a la porta i truco”

L'ovella esgarriada

Tots ens hem esgarriat i sovint ens esgarriem encara. Forma part de la nostra naturalesa humana, aquesta capacitat. Quan ens esgarriem?

Cada cop que, centrats en nosaltres mateixos, tanquem la porta del nostre cor a Déu. Tancats en nosaltres mateixos, no som capaços d'escoltar la veu de Déu que ens crida, mai deixa de buscar-nos, i continuament truca a la nostra porta.

2

L'OVELLA PERDUDA SOBRE LES ESPATLLES DEL BON PASTOR
Slawomir Biela

La crida per obrir la porta del nostre cor i per unir-se amb Déu és una cosa que sempre ens superarà. *És una crida a viure en la veritat, a viure l'abandó confiat d'un mateix a Déu.* Una crida a seguir la veu del bon pastor.

La resposta més adequada que podem donar és reconèixer la pròpia condició de pecador, la pròpia indigència, la feblesa, però, sobretot, que posem tota la confiança en l'amor misericordiós de Déu.

El text parla de pecat i de pecadors, llenguatge que no ressona bé a la nostra mentalitat. L'ego humà no reconeix el mal i el pecat. Molt menys es considera pecador. Com a màxim prefereix aquest llenguatge: feblesa, bloqueig, ignorància, manca de pràctica. Tenim l'oportunitat de fer un acte d'humilitat en reconèixer la nostre tendència al mal i al pecat.

Aquest text, que comenta la paràbola del bon pastor, posa de manifest aspectes sobre la Veritat, que l'ego prefereix que passin desapercebuts. Aprofita l'oportunitat de fer-los conscients per viure en la Veritat. Medita aquestes 18 veritats i experimenta la joia d'incorporar-les en el teu camí espiritual. **Reconeix** aquella veritat que més necessites incorporar en el teu camí espiritual en aquest moment. Saps de sobres que **reconèixer** és el primer pas fonamental per reestructurar, assumir, sanar i madurar la teva vida interior.

El cor del Bon Pastor el conquerim només amb l'abandó confiat a Ell.
El coneixement de la nostra feblesa i misèria espiritual ens pot causar
un estat de decaïment. Per superar-ho, val la pena meditar sobre la
paràbola de l'ovella perduda.

Ara, Déu t'estima més que abans de la caiguda. Déu busca l'esgarriat.

Sovint som envaïts pel desànim, la tristesa o el dubte després de cometre mal i pecat, o quan ens adonem que som pecadors. Aquests sentiments que, exercint en una certa mesura una influència sobre l'esfera de la voluntat, frenen el desenvolupament de la vida interior, són expressió de manca de confiança i de manca d'actitud d'abandó.

**Veritat 1
Soc pecador.
Em manca confiança i
abandó.**

La tristesa, a més, en l'esfera de la voluntat, és també de part nostra, senyal de manca d'agraïment a Déu per les gràcies rebudes. Un cor ingràt es tanca a Déu. Déu vol atorgar-te contínuament els seus dons, però la ingratitude crea una mena de barrera entre tu i Déu.

Veritat 2

Cada cop que m'entristeixo,
poso barreres a Déu.

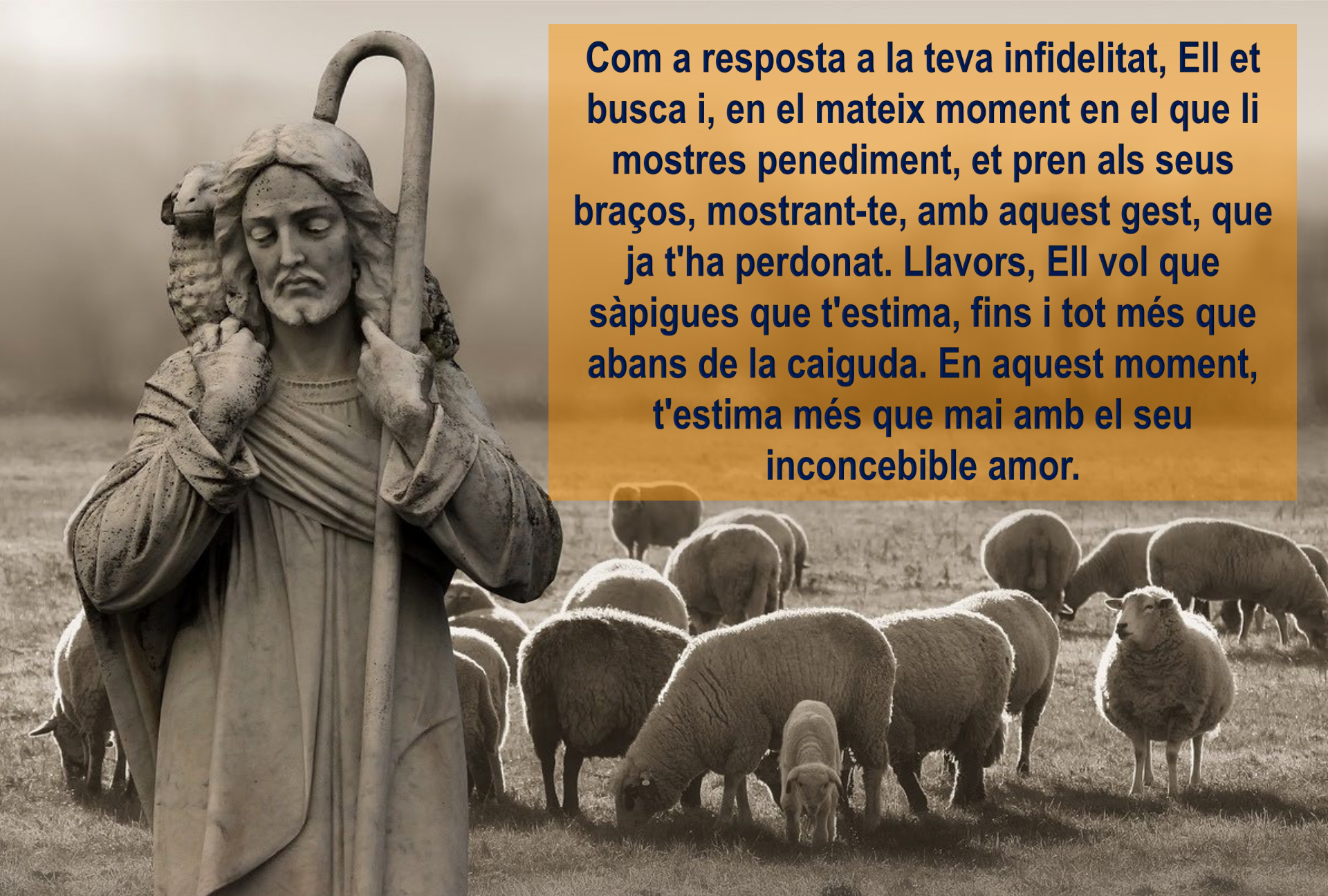

Quan peques, quan t'esgarries, quan t'entristeixes, no confies en Déu i
no ets agraït. Esdevens, llavors, ovella perduda.
Què fa, aleshores, el Bon Pastor?

Veritat 3

**Quin sentiment m'entristeix en aquests casos, havent-me esgarriat,
o havent ofès l'Amor?**

A stone sculpture of a shepherd with a lamb on his shoulders and a flock of sheep in the background. The shepherd is depicted with a beard and long hair, holding a staff. A lamb is resting on his shoulders. In the background, a flock of sheep is grazing in a field.

Com a resposta a la teva infidelitat, Ell et busca i, en el mateix moment en el que li mostres penediment, et pren als seus braços, mostrant-te, amb aquest gest, que ja t'ha perdonat. Llavors, Ell vol que sàpigues que t'estima, fins i tot més que abans de la caiguda. En aquest moment, t'estima més que mai amb el seu inconcebible amor.

Veritat 4: En cada meva infidelitat, Ell m'estima i em busca.

L'escena evangèlica on el Bon Pastor pren sobre les seves espatlles l'ovella retrobada simbolitza el mateix Jesús.

Santa Teresa de l'Infant Jesús diu que, després de respondre a Déu amb la nostra falta,

"Ell ens estima encara més del que ens estimava abans de la nostra caiguda!"

Veritat 5: Crec que m'estimes més que abans de la caiguda.

No caiguis en la temptació de la tristesa a causa del mal que veus en la teva vida. El més important és la contrició i la teva fe en l'amor de Déu. Déu vol perdonar. El seu desig més gran és poder manifestar-nos el seu amor misericordiós. Si ets pecador, en el teu camí de conversió, aleshores **tens un dret especial a l'amor de Déu**: al seu amor extraordinari que s'expressa perquè s'inclina constantment sobre l'abisme de la teva feblesa i del teu no-res.

**Veritat 6: Em busques sempre, em perdones sempre,
m'estimes sempre, m'abrades sempre.**

Veritat 7: Com és la meva contrició i la meva fe en Déu?

La creu és la font del perdó

Recorda, però, on es troba la font d'aquest infinit perdó de Déu. Recorda que Déu, per donar-te el dret al seu perdó, i obsequiar-te amb el seu amor més gran, va morir per tu en la Creu. És un gran misteri el de l'amor de Déu. El nostre dret a l'amor que perdona, flueix de Crist en la Creu.

Veritat 8: Medito el misteri de la immensa tendresa de Déu que mor per mi.

Encara que hagis comès un pecat greu causant a Déu un sofriment molt dolorós, el teu penediment és suficient perquè el Bon Pastor et porti al damunt, sobre les espatlles. Aleshores, després de demanar perdó a Déu, cal que recorris com més aviat millor al sagrament de la Reconciliació.

Veritat 9: Reconec que “pecat” vol dir: m’he preferit a mi, abans que a l’Amor. Per això experimento la joia de saber-me perdonat, estimat i reconciliat amb l’Amor.

Quan compreguis més profundament el sentit de la paràbola de l'ovella perduda, en la teva vida hi podrà haver la **contrició perfecte**. Aleshores, ja no et penediràs per por del càstig, sinó perquè amb la teva infidelitat has ferit i traït Aquell que desitja fer del teu cor el seu estatge. Si vius així, la teva contrició et purificarà de les teves culpes.

És clar que per això, cal la gràcia. Però hem de confiar que Déu la concedeix quan ens penedim d'haver ofès l'amor del Bon Pastor.

Veritat 10: Si la meva contrició és perfecte i em deixo trobar pel bon pastor, aleshores el meu cor és estatge del seu immens amor per mi.

Tancar-se al perdó pot ser també romandre en la tristesa, el desànim i el dubte. Deixar-se envair per aquests sentiments expressa la teva manca de confiança. La pitjor tragèdia que podries viure seria la de no acceptar el perdó de Déu.

Veritat 11: Medito quan em tanco al perdó amb la tristesa, el desànim, el dubte i la desconfiança i reconec que el meu “pecat” és orgull.

Déu en treu un bé de les conseqüències del mal.

La paràbola de l'ovella perduda parla també d'això, que Déu no vol el pecat. El que sí vol són les seves conseqüències: **el penediment i el descobriment del seu amor que perdona**. Mitjançant el perdó, Deu ens obsequia amb el seu amor immens. Es podria dir que si no s'ofengués Déu pecant, caldria pecar tan sovint com fos possible per a poder ser portat a coll i be, a les espatlles del Bon Pastor.

Una veritat semblant va expressar santa Teresa de l'Infant Jesús quan diu a la seva germana Celina:
"Hauríeu d'alegrar-vos de caure, car si caient no hi hagués ofensa a Déu, caldria fer-ho expressament per tal d'humiliar-se". Teresina parla de treure profit del pecat, per conèixer la nostra pròpia misèria i per descobrir la profunditat de l'amor de Déu.

Veritat 12: Treu profit de les meves caigudes, reconeixent les meves misèries i descobreixo la profunditat de l'amor de Déu.

Santa Teresa de l'Infant Jesús ensenya encara una altra manera d'aprofitar el pecat: com una ocasió per oferir a Déu les desagradables conseqüències de les caigudes. Poc abans de morir, la seva germana li havia parlat de la seva tristesa i del seu desànim després d'haver comès una falta. Teresina li explica a la seva Celina:

*“Quan jo cometo una falta,
procuro no entristir-me.
Sé prou bé que aquesta
tristesa és la conseqüència
de la meva infidelitat. Però
creus que em quedo
afligida així? Oh! no, de
cap manera! M'afanyo a dir
al Bon Déu: Déu meu, ja sé
prou bé que aquest
sentiment de tristesa me
l'he merescut, però
permeteu-me que us
l'ofereixi com una prova
que vos m'envieu per amor.
Estic penedida per la meva
falta, però estic contenta
pel fet de tenir aquest
sofriment per oferir-vos”.*

Veritat 13: Prenc consciència de les desagradables conseqüències de les meves caigudes. Les aprofito per oferir-les a la misericòrdia de Déu.

No pots recolzar-te en tu mateix.

Els sentiments i les emocions t'acompanyaran quan meditis l'Evangelí només a les etapes inicials de la vida interior. Més tard, serà només mitjançant la fe que coneixeràs el missatge de Jesús. Quan meditis sobre la paràbola de l'ovella perduda, pots rebre el missatge de l'amor del Bon Pastor al nivell dels sentiments i de les emocions; altres vegades, en canvi, ho rebràs per mitjà d'una comprensió intel·lectual. També pot ocórrer que no sentis res, ni compreguis res, i llavors, en

aquest cas, només per mitjà de la

fe

podràs acollir les paraules de

Jesús

Si les reps en l'esfera dels sentiments i de les emocions, aleshores, després de cada caiguda, quan demanis perdó a Déu, si et veus amenaçat per la temptació de la tristesa, pots procurar d'imaginar-te que Jesús et porta en braços.

Tanmateix, en altres etapes de la vida interior, quan els sentiments desapareixen i apareix l'aridesa, ja no ets capaç d'imaginar ni de sentir que et porten els braços del Pastor. Aleshores podràs repetir varies vegades una pregària curta:

Gràcies Jesús, per dur-me en els teus braços.

Després d'haver repetit varies vegades una pregària així, finalment quelcom penetrarà dintre teu, i despertarà en tu la consciència que Jesús certament et porta en braços.

Gràcies Jesús, per dur-me en els teus braços.

Veritat 14: En aquesta etapa de la meva vida espiritual, venço la tristesa i el dubte, imaginant que el bon pastor em porta en el seus braços.

Tanmateix, no pots recolzar-te gaire en els coneixements adquirits d'aquesta manera, ja que Déu et pot enfosquir la memòria i la raó. En rebre el missatge de l'Evangelí cal que t'abandonis a Déu, que t'atorgarà la gràcia de reconèixer que Jesús et porta vertaderament en els seus braços i sadolla la teva set.

És Déu qui et recordarà el seu missatge d'amor; Ell et donarà aquesta gràcia, te la donarà més generosament com més pobre en l'esperit siguis, i com més profundament compreguis que per tu mateix no ets capaç de reconèixer que el Déu bo és qui et porta, ni tan sols de recordar que Déu cuida de tu.

Veritat 15: Em sento pobre d'esperit: Tu ets el Tot, i jo el no-res.

Cal que procuris estar sovint davant la Creu. Coneixeràs la profunditat del misteri del perdó de Déu. Procura de situar-te al peu de la Creu amb Maria. Ella, estan al peu de la Creu, reconeixia el seu no-res, encara que no tenia pecat. Jesús l'abraçava contra el seu Cor, com a resposta a la seva humilitat.

La Redempció de Crist inclou també Maria.

Veritat 16: Maria, mare, porta'm dels teus braços, als braços de Jesús. Ensenya'm a estimar-lo com tu l'estimes fins a la creu.

Maria visqué conscient del seu no-res, conscient que Déu la preservava del pecat.

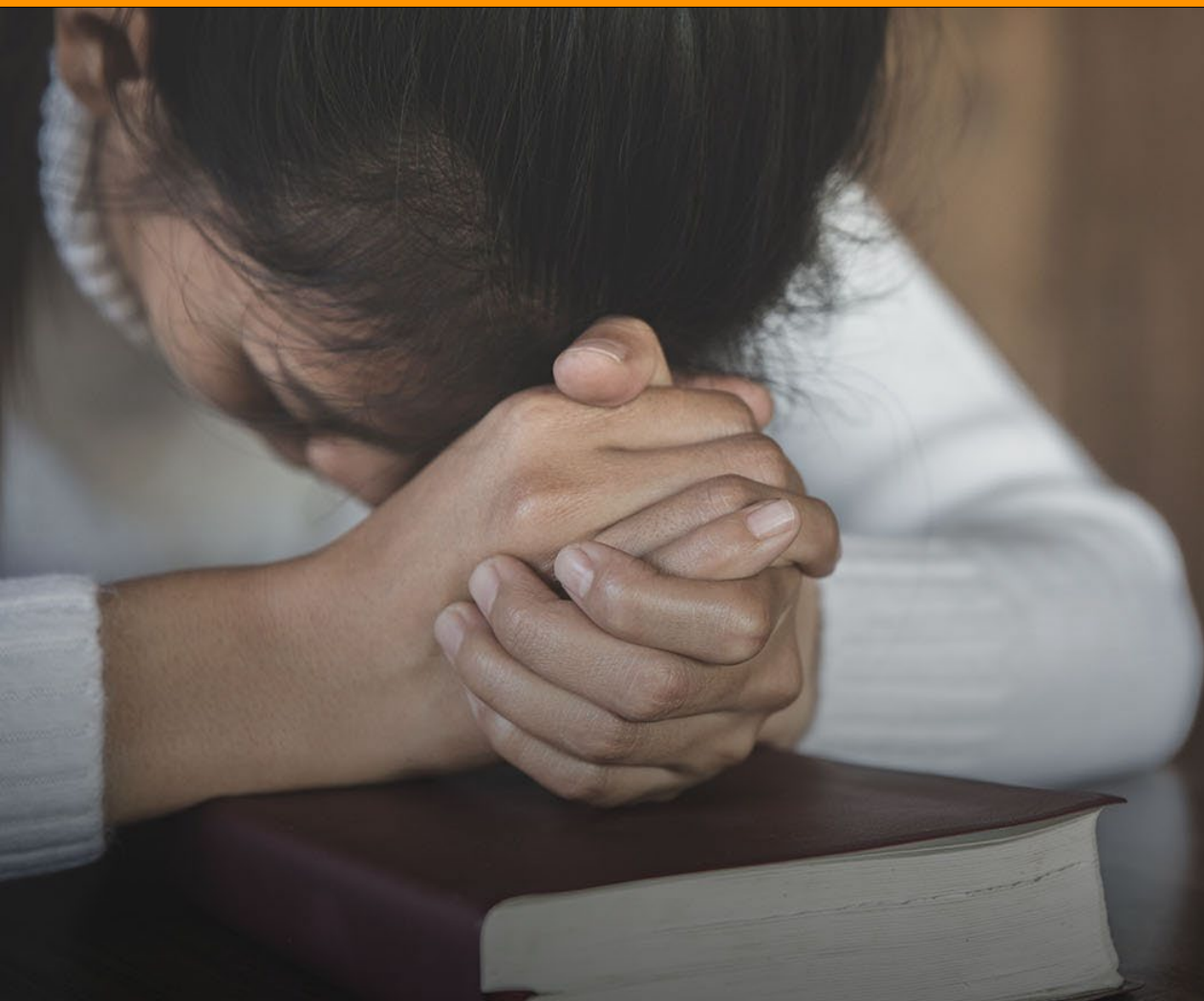

Veritat 17: Cultivo un cor abandonat en mans de Déu.

Els pecats de què Déu ens preserva contínuament.

Santa Teresa de l'Infant Jesús deia: *"Jo reconec que sense Ell, hauria pogut caure tan baix com santa Magdalena, i la profunda paraula de Nostre Senyor a Simó ressona molt dolçament en la meva ànima...Ho sé:*

«Aquell a qui poc és perdonat, estima poc» (Lc 7,47).

"Però jo sé també que Jesús m'ha perdonat a mi més que a santa Magdalena, perquè Ell m'ha perdonat per endavant, no deixant-me caure."

Sense la protecció de Déu, podríem cometre tots els pecats possibles.
Prou bé coneixem les paraules de Jesús, quan diu:

"Sense mi no podeu fer res"

(Jn 15,5).

Veritat 18:

Jesús, el meu bon pastor,
gràcies per buscar-me cada cop
que em perdo i m'allunyo del teu amor.

Jesús, fes-me teu i dona't a mi.

Fes-me teu com tu vols.

Deixa'm ser servidor teu.

3

LA PARÀBOLA DE L'OVELLA PERDUDA VISTA DES DEL MAPA DE
LA CONSCIÈNCIA
COLUMNA SOBRE EL PROCÉS.
EN QUINS NIVELLS EM PERDO I ES DETURA EL MEU PROCÉS
INTERIOR? Hawkins

Dra. Fran Grace.

És professora d'Estudis Religiosos i fundadora del Programa de Meditació a la Universitat de Redlands, Califòrnia. És autora de diversos llibres, entre els quals s'inclou *The Power of Love: A Transformed Heart Changes the World* (2019), dedicat al doctor Hawkins

“El regal que suposa la contribució del doctor Hawkins a l'evolució de la humanitat està més enllà del que poden expressar les paraules. Sense un mapa, no és possible endinsar-se en la selva verge o trobar el tresor. També és impossible endinsar-se en la vida interior. Perquè sovint ens perdem i ens sentim com una ovella perduda”.
(Dra. Fran Grace)

Els camps d'energia positius -coratge, acceptació, raó, amor- són més poderosos que els negatius -vergonya, apatia, por, enuig, orgull- perquè estan alineats amb l'energia de la vida mateixa. Per això la negativitat esgota, mentre que la positivitat eleva.

El mateix doctor Hawkins lamentava allò que l'ego fa amb l'energia, com pensar que un està en el nivell de l'amor, quan encara no ha arribat a la resolució del jo característica del nivell de l'acceptació.

Als cercadors sincers, el Mapa els obrirà els ulls.

Els cercadors també se senten validats pel Mapa en la cerca de l'amor com a font i destí de la vida espiritual. Resulta il·lustratiu veure que la raó, la virtut més venuda a la cultura occidental, és certament una energia refinada, però empal·lideix en comparació amb l'energia del cor, seu de l'amor.

Com indica el doctor Hawkins:

"El camí del cor passa per alt l'intel·lecte i posa la seva fe en la perfecció de l'amor. Els nivells de consciència negatius, prenen energia en lloc de donar-la.

COM CONVERTIR LA PARÀBOLA
DEL BON PASTAR EN
EXPERIÈNCIA DE
CONTINU
PROCÉS + PROGRÉS ESPIRITUAL

REVISAR ACTITUDS QUE
BLOQUEGEN EL PROCÉS DEL
TEU CAMÍ ESPIRITUAL I
ESGARRIEN

De les 18 veritats sobre la paràbola del bon pastor, escull-ne només una, aquella veritat que més pot ajudar en aquest moment, a què el bon pastor

et busqui, et trobi, t'abraci i et porti als
seus braços,

cap a la cleda.

2

De la columna del PROCÉS, del Mapa de la Consciència revisa les actituds negatives que bloquegen el procés del teu camí espiritual. Detecta aquella actitud negativa que et converteix en l'ovella esgarriada i proposa't abandonar-la. Pren una decisió seriosa i concreta.

Observa la facilitat amb què et descartes i detures el teu camí espiritual.

Quan em converteixo en l'ovella esgarriada?

Actituds negatives que bloquegen el PROCÉS

Eliminació,
exclusió, expulsió, rescissió, supressió,
execució.
Són actituds que genera la vergonya.

Destrucció,
devastació, desolació, ruïna, estrall,
anihilament, demolició, destrossa, extermini,
desgràcia, catàstrofe.
Són actituds que genera la culpa.

Actituds positives que atrauen al BON PASTOR

Admissió, inclusió.

Construcció,
reconstrucció,
refer-se.

Renúncia,
abandó, abdicació, dimissió,
deserció, desistiment.
Són actituds que genera
l'apatia i la incapacitat.

Acceptació, permanència.

Desànim,
abatiment, postració, abandó,
desmai, depressió, derrotisme,
desconsol, defalliment,
llanguiment, laxitud, mandra.
Són actituds que genera la el
sofriment

Ànim, afany, empenta, esforç.

Retraïment,
timidesa, introversió, insociabilitat,
hermetisme, pusil·lanimitat,
misantropia.
Són actituds que genera la la
por

Extraversió, atreviment.

Esclavitud,
docilitat, acatament, sotmetiment,
capitulació, rendiment,
subordinació.
Són actituds que genera la el
desig i l'expectativa

Humilitat, mansuetud, fidelitat.

Agressió,

**atac, atemptat, assalt, investida,
atracament, escomesa,
acorralament, provocació.
Són actituds que genera la
Ira**

Defensa, ajuda.

Engreïment,

**ensoperbiment, deïficació,
altaneria, altivesa, arrogància,
jactància, presumció,
fanfarroneria, xuleria, supèrbia,
vanitat, petulància.
Són actituds que genera
l'orgull**

Humilitat, modèstia.

Havent après cada cop més i millor sobre els nivells de consciència i l'evolució espiritual

comença a diferenciar
Realitat **de** realitat